TÌM HIỂU THÁNH KINH

https://timhieuthanhkinh.com

Bài Giảng Trong Năm 2026
202622 Bởi Thần Ta

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Liên kết tải xuống

- PDF bài này:
  https://od.lk/d/MV8zNjY0NzAzNTBfR3dZVHY/202622_BoiThanTa.pdf
- MP3 bài này:
  https://od.lk/d/MV8zNjY0NzAzNTFfNVhyU0w/202622_BoiThanTa.mp3

> *"Người đáp lại, phán với ta rằng: "Đây là lời của Đấng Tự Hữu Hằng Hữu phán cho Xô-rô-ba-bên: 'Chẳng phải bởi binh lực, cũng chẳng phải bởi sức mạnh, mà là bởi Thần Ta', Đấng Tự Hữu Hằng Hữu Vạn Quân phán vậy.""* (Xa-cha-ri 4:6).

Xa-cha-ri 4:6 là một trong những lời phán quan trọng của Thiên Chúa về mối liên hệ giữa quyền năng của Ngài và khả năng của loài người. Tuy nhiên, muốn hiểu đúng câu này, chúng ta cần đặt nó trong toàn bộ khải tượng của Xa-cha-ri 4, trong lịch sử dân I-sơ-ra-ên, sau cuộc lưu đày tại Ba-bi-lôn, và trong chương trình cứu rỗi của Thiên Chúa.

I. Bối Cảnh Lịch Sử của Xa-cha-ri 4:6

1. Dân I-sơ-ra-ên sau cuộc lưu đày tại Ba-bi-lôn

Năm 586 TCN, quân Ba-bi-lôn dưới quyền Nê-bu-cát-nết-sa phá hủy Giê-ru-sa-lem và Đền Thờ Thiên Chúa do Vua Sa-lô-môn xây dựng. Một phần lớn dân Giu-đa đã bị lưu đày.

Năm 539 TCN, Ba-bi-lôn bị đế quốc Ba-tư chinh phục. Sau đó, Vua Si-ru cho phép những người I-sơ-ra-ên bị lưu đày được trở về quê hương và tái thiết Đền Thờ Thiên Chúa.

2. Hoàn cảnh khó khăn của dân sự

Những người trở về không có một quốc gia độc lập và hùng mạnh. Họ đang sống dưới quyền Đế Quốc Ba-tư.

Họ phải đối diện với nhiều khó khăn:

- Dân số ít, nguồn lực hạn chế.
- Kinh tế khó khăn, mùa màng không thuận lợi.
- Các dân lân cận chống đối việc xây dựng.
- Nhiều người I-sơ-ra-ên mất tinh thần, bỏ dở công việc.
- Đền Thờ mới có vẻ nhỏ bé so với Đền Thờ do Vua Sa-lô-môn xây dựng.

Ê-xơ-ra 4-6 và A-ghê 1-2 mô tả những trở ngại này.

Đặc biệt, A-ghê 2:3 đề cập đến những người từng thấy sự vinh quang của Đền Thờ trước kia và cảm thấy công trình hiện tại quá nhỏ bé.

Chính trong hoàn cảnh ấy, Thiên Chúa sai các tiên tri là A-ghê và Xa-cha-ri đến để khích lệ dân sự tiếp tục công việc.

3. Xô-rô-ba-bên là ai?

Xô-rô-ba-bên là người thuộc dòng dõi vua Đa-vít và giữ chức tổng đốc Giu-đa dưới quyền Ba-tư. Ông là người lãnh đạo dân sự trong công việc xây dựng Đền Thờ. Bên cạnh ông còn có Giê-hô-sua, thầy tế lễ thượng phẩm, lãnh đạo về mặt thờ phượng. Như vậy, thời điểm này dân I-sơ-ra-ên có hai nhân vật quan trọng:

- Xô-rô-ba-bên: lãnh đạo trong chức vụ thống đốc.
- Giê-hô-sua: lãnh đạo trong chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm.

Cả hai cùng phục vụ trong công việc khôi phục sự thờ phượng Thiên Chúa.

Điểm cần chú ý là lời phán trong Xa-cha-ri 4:6 được gửi trực tiếp cho Xô-rô-ba-bên, chứ không phải là một lời tuyên bố chung chung về sự thành công của mọi hoạt động loài người.

II. Giải Nghĩa Xa-cha-ri 4:1-14

1. Khải tượng chân đèn vàng và hai cây ô-li-ve

Xa-cha-ri thấy một khải tượng gồm một chân đèn vàng với bảy ngọn đèn, có một bầu chứa dầu phía trên và hai cây ô-li-ve ở hai bên.

Khải tượng này đặc biệt vì dầu được cung cấp qua hệ thống nối với hai cây ô-li-ve. Trong đời sống bình thường, muốn thắp đèn, loài người phải thu hoạch trái ô-li-ve, ép dầu và đổ dầu vào đèn. Trong khải tượng, nguồn cung cấp dầu được trình bày như một dòng cung ứng liên tục.

Theo cách giải nghĩa thường gặp:

- Chân đèn vàng = Dân sự Thiên Chúa, được kêu gọi làm chứng về Thiên Chúa và chiếu sáng sự vinh quang của Ngài.
- Ánh sáng = Sự hiện diện của dân Chúa, nếp sống và sự chứng Đạo của họ.
- Dầu = Sự cung ứng của Thần Thiên Chúa.
- Hai cây ô-li-ve = Hai người được xức dầu, thường được hiểu là Giê-hô-sua và Xô-rô-ba-bên.
- Nguồn dầu liên tục = Công việc của Thiên Chúa được duy trì bởi sự cung ứng của Ngài.

Cần lưu ý: không phải mọi chi tiết trong bảng trên đều được thiên sứ giải thích như vậy. Đặc biệt, danh tính hai cây ô-li-ve vẫn có những cách giải thích khác nhau. Cách hiểu về Giê-hô-sua và Xô-rô-ba-bên là cách giải thích rất phổ biến dựa trên bối cảnh lịch sử.

Điểm chính của khải tượng không nằm ở kỹ thuật thắp sáng, mà ở nguồn cung cấp cho ánh sáng. Dân sự Thiên Chúa có thể hoàn thành sứ mạng của mình vì Thiên Chúa cung ứng quyền năng cần thiết.

2. "Chẳng phải bởi binh lực"

Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ được dịch là "binh lực" là חַיִל (chayil). Từ này có thể chỉ:

- Quân đội hoặc lực lượng quân sự.
- Sức mạnh tập thể.

- Tài sản, của cải và nguồn lực.
- Khả năng được tổ chức và huy động.

Trong hoàn cảnh của Xô-rô-ba-bên, dân Giu-đa không có quân đội hùng mạnh, tài nguyên dồi dào hoặc quyền lực chính trị độc lập. Nếu chỉ xét theo khả năng của loài người, việc xây dựng Đền Thờ rất khó hoàn thành. Vì thế, lời phán nhắc nhở Xô-rô-ba-bên rằng công việc của Thiên Chúa không tùy thuộc vào ưu thế vật chất hay sức mạnh tập thể.

3. "Cũng chẳng phải bởi sức mạnh"

Từ tiếng Hê-bơ-rơ là כֹּחַ (koach). Từ này thường chỉ năng lực, khả năng và sức mạnh.

Hai từ chayil và koach có phần ý nghĩa trùng nhau, nhưng khi đứng cạnh nhau, chúng tạo nên một sự nhấn mạnh toàn diện.

Có thể diễn giải: "Không phải nhờ tất cả những nguồn lực loài người có thể huy động, cũng không phải nhờ khả năng của chính loài người."

Đây không phải là lời phủ nhận giá trị của lao động, trí tuệ, kế hoạch, hay sự tổ chức. Xô-rô-ba-bên vẫn phải chỉ huy công việc. Những người thợ vẫn phải lao động. Dân chúng vẫn phải cung cấp vật liệu. Nhưng tất cả những điều đó không phải là nguồn bảo đảm tối hậu cho sự thành công của công việc nhà Chúa.

4. "Mà là bởi Thần Ta"

Đây là trọng tâm của câu. Tiếng Hê-bơ-rơ dùng từ רוּחִי (ruchi), nghĩa là "Thần Ta", xuất phát từ רוּחַ (ruach).

Ruach có thể mang nghĩa gió, hơi thở hoặc thần, tùy theo văn cảnh. Ở đây, đại từ sở hữu "Ta" xác định đây là Thần của Thiên Chúa.

Điều Thiên Chúa muốn Xô-rô-ba-bên hiểu là: Thiên Chúa không chỉ giao cho ông một sứ mạng, mà chính Thần Ngài sẽ làm cho sứ mạng ấy được hoàn thành. Điều này tương ứng với lời phán trong A-ghê 2:4-5, nơi Thiên Chúa truyền cho dân sự hãy mạnh mẽ, làm việc, vì Ngài ở cùng họ và Thần Ngài vẫn ở giữa họ.

Như vậy, "bởi Thần Ta" không có nghĩa là loài người ngồi yên, chờ phép lạ. Nó có nghĩa loài người phải vâng lời và làm việc trong sự lệ thuộc vào Thần Thiên Chúa.

III. Sự Ứng Nghiệm Trực Tiếp Trong Lịch Sử I-sơ-ra-ên

1. Thiên Chúa hứa dẹp bỏ những trở ngại

Xa-cha-ri 4:7 dùng hình ảnh một ngọn núi lớn trở thành đồng bằng trước mặt Xô-rô-ba-bên. Ngọn núi có thể tượng trưng cho tất cả những trở ngại đối với công việc xây dựng: chống đối chính trị, thiếu thốn tài nguyên, sự chán nản, và những khó khăn tưởng như không thể vượt qua.

Thiên Chúa không hứa rằng Xô-rô-ba-bên sẽ không gặp trở ngại. Ngài hứa rằng các trở ngại sẽ không thể phá hỏng điều Ngài đã quyết định thực hiện.

2. Thiên Chúa hứa công việc sẽ hoàn thành

Xa-cha-ri 4:9 xác định rằng tay Xô-rô-ba-bên đã đặt nền móng Đền Thờ và cũng sẽ hoàn thành công trình ấy. Đây là một lời hứa cụ thể, có thể kiểm chứng trong lịch sử.

Ê-xơ-ra 6:14-15 cho biết Đền Thờ thật sự được hoàn thành dưới thời Đa-ri-út, với sự khích lệ của Tiên Tri A-ghê và Tiên Tri Xa-cha-ri.

Công việc được hoàn thành không phải vì dân Giu-đa trở thành một cường quốc, nhưng vì Thiên Chúa đã hành động qua những hoàn cảnh, loài người, và cả các sắc lệnh của chính quyền Ba-tư.

3. "Ai là kẻ khinh dể ngày của những việc nhỏ?"

Xa-cha-ri 4:10 đưa ra một nguyên tắc rất quan trọng.

Dân chúng có thể nhìn vào quy mô nhỏ bé của công trình và cho rằng nó không đáng kể. Nhưng Thiên Chúa không đánh giá công việc chỉ qua quy mô bên ngoài. Một công việc nhỏ bé được thực hiện đúng ý muốn Thiên Chúa có ý nghĩa lớn hơn một công việc đồ sộ nhưng không xuất phát từ sự vâng lời Ngài.

Tuy nhiên, điều này không có nghĩa mọi công việc nhỏ đều được Thiên Chúa chấp nhận, hoặc mọi công việc lớn đều không đẹp lòng Ngài. Tiêu chuẩn không phải là lớn hay nhỏ, mà là có phù hợp với ý muốn Thiên Chúa hay không.

IV. Ý Nghĩa Thuộc Linh Dành cho Con Dân Chúa Trong Hội Thánh

Từ sự ứng nghiệm lịch sử, chúng ta có thể rút ra những nguyên tắc thuộc linh, nhưng phải giữ sự phân biệt giữa lời hứa dành riêng cho Xô-rô-ba-bên và lời dạy có giá trị phổ quát.

1. Công việc thuộc linh không thể hoàn thành chỉ bằng năng lực tự nhiên

Một người có thể có tài hùng biện, kiến thức Thánh Kinh, khả năng tổ chức và các phương tiện truyền thông hiện đại. Nhưng các khả năng ấy tự chúng không thể khiến người khác ăn năn, tái sinh, hoặc thật lòng yêu kính Thiên Chúa.

Trong I Cô-rinh-tô 3:6-7, Phao-lô nói về việc ông trồng, A-bô-lô tưới, nhưng Thiên Chúa làm cho lớn lên. Người phục vụ Chúa có trách nhiệm gieo trồng và chăm sóc. Kết quả thuộc linh chân thật phải đến từ Thiên Chúa.

Điều này phù hợp với Giăng 6:63, khi Đức Chúa Jesus dạy rằng Ngài là Đấng ban sự sống. Vì thế, Hội Thánh có thể sử dụng nhân lực, tài năng, tài chính, và công nghệ, nhưng không được xem những điều ấy là nguồn tạo ra sự sống thuộc linh.

2. Công việc bởi Thần Thiên Chúa phải phù hợp với Lời Thiên Chúa

Đây là một điểm đặc biệt quan trọng. Không phải bất cứ việc gì một người tuyên bố là "được Đức Thánh Linh dẫn dắt" cũng thật sự đến từ Thiên Chúa.

I Giăng 4:1 dạy con dân Chúa phải thử các thần xem có phải đến từ Thiên Chúa hay không.

Giăng 16:13-14 cho thấy Thần Lẽ Thật hướng dẫn con dân Chúa trong lẽ thật và tôn vinh Đấng Christ.

Vì thế, một công việc tự nhận được Đức Thánh Linh hướng dẫn mà lại đi ngược lời dạy của Chúa thì lời tự nhận ấy không thể được chấp nhận chỉ vì người thực hiện có vẻ đầy quyền năng. Thần của Thiên Chúa không dẫn dắt con dân Ngài chống lại chính Lời Ngài.

3. Sự thành công bề ngoài không chứng minh công việc đến từ Thiên Chúa

Một Hội Thánh có thể có đông người, nhiều tiền, cơ sở rộng lớn, và tầm ảnh hưởng xã hội rất cao. Nhưng các điều ấy không tự động chứng minh Hội Thánh đang được Thần Thiên Chúa hướng dẫn.

Ma-thi-ơ 7:21-23 cho thấy ngay cả những người nhân danh Chúa thực hiện các công việc phi thường cũng có thể không thật sự làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha. Ngược lại, một nhóm nhỏ tín đồ sống trung tín với Thánh Kinh, yêu thương nhau, giữ các điều răn của Chúa, và bền lòng làm chứng có thể đang thực hiện công việc rất có giá trị trước mặt Thiên Chúa.

Điều này liên hệ trực tiếp với Xa-cha-ri 4:10: đừng khinh dể ngày của những việc nhỏ.

4. Quyền năng của Thần Thiên Chúa không loại bỏ trách nhiệm của loài người

Chúng ta cần tránh hai thái cực.

Một thái cực là cho rằng loài người có thể dùng khả năng và phương tiện của mình để hoàn thành bất cứ công việc thuộc linh nào.

Thái cực kia là cho rằng nếu Thần Thiên Chúa hành động thì loài người không cần học hỏi, chuẩn bị, lao động, hoặc tổ chức.

Cả hai đều không phù hợp với bối cảnh Xa-cha-ri 4.

Xô-rô-ba-bên vẫn phải xây Đền Thờ. Phao-lô vẫn phải giảng Tin Lành, dạy dỗ, cầu nguyện, và chịu khổ.

Trong Phi-líp 2:12-13, Phao-lô nhấn mạnh cả trách nhiệm của tín hữu lẫn sự hành động của Thiên Chúa trong họ.

Có thể diễn đạt nguyên tắc này như sau: Con dân Chúa phải hết lòng làm công việc Chúa giao, nhưng không đặt lòng tin nơi năng lực riêng của mình.

5. Công việc của Thần Thiên Chúa phải dẫn đến sự thánh khiết và vâng phục

Nếu chúng ta chỉ xem Xa-cha-ri 4:6 là lời hứa về thành công trong chức vụ thì chúng ta chưa hiểu đầy đủ. Sự phục hồi Đền Thờ không chỉ có mục tiêu xây dựng một công trình kiến trúc. Mục tiêu sâu xa là phục hồi sự thờ phượng Thiên Chúa giữa dân Ngài.

Trong thời Tân Ước, I Cô-rinh-tô 3:16-17 và Ê-phê-sô 2:19-22 mô tả cộng đồng tín hữu như Đền Thờ của Thiên Chúa, nơi Thần Ngài ngự.

Do đó, áp dụng thuộc linh của Xa-cha-ri 4:6 cho Hội Thánh không chỉ là xây dựng và phát triển một tổ chức tôn giáo. Nhưng mục tiêu là để Hội Thánh trở nên thánh sạch, trung tín với Đấng Christ, và bày tỏ sự hiện diện của Thiên Chúa giữa thế gian.

V. Áp Dụng Xa-cha-ri 4:6 cho Dân I-sơ-ra-ên Thời Hiện Tại

Đây là phần cần đặc biệt thận trọng, vì chúng ta đang chuyển từ một lời tiên tri có bối cảnh lịch sử xác định sang câu hỏi về dân I-sơ-ra-ên hàng ngàn năm sau.

1. Dân I-sơ-ra-ên với tư cách là dân tộc có lịch sử giao ước với Thiên

Chúa

Theo Thánh Kinh, sự tuyển chọn Áp-ra-ham và các lời hứa dành cho dòng dõi ông là một phần quan trọng trong chương trình của Thiên Chúa.

Sáng Thế Ký 12:1-3, 17:7-8, và Giê-rê-mi 31:35-37 đều liên quan đến những lời hứa hoặc giao ước ấy.

Trong Rô-ma 11, Phao-lô trực tiếp bàn đến địa vị của dân I-sơ-ra-ên sau khi Tin Lành đã được truyền cho dân ngoại.

Đặc biệt:

- Rô-ma 11:1: Phao-lô bác bỏ ý tưởng rằng Thiên Chúa đã hoàn toàn từ bỏ dân Ngài.
- Rô-ma 11:5: Ông nói đến một phần dân I-sơ-ra-ên còn lại theo sự lựa chọn của ân điển.
- Rô-ma 11:25: Ông nói đến sự cứng lòng xảy ra cho một phần dân I-sơ-ra-ên.
- Rô-ma 11:28-29: Ông khẳng định các ân tứ và sự kêu gọi của Thiên Chúa không thể bị thu hồi.

Điều này cho thấy Phao-lô không xem dân I-sơ-ra-ên đã biến mất khỏi chương trình của Thiên Chúa. Tuy nhiên, Rô-ma 11 cũng nhấn mạnh rằng sự cứu rỗi đến bởi lòng thương xót của Thiên Chúa, chứ không phải vì ưu thế dân tộc.

2. Dân I-sơ-ra-ên với tư cách là một quốc gia hiện đại

Quốc gia I-sơ-ra-ên hiện đại được thành lập năm 1948. Vì vậy, chúng ta cần phân biệt dân I-sơ-ra-ên trong lịch sử giao ước với nhà nước I-sơ-ra-ên trong tư cách một thực thể chính trị.

Xa-cha-ri 4:6 không trực tiếp đề cập đến sự thành lập nhà nước I-sơ-ra-ên vào năm 1948, các cuộc chiến tranh hiện đại, hoặc những quyết định quân sự và chính trị của chính phủ I-sơ-ra-ên.

Sẽ là một bước suy luận vượt quá văn bản nếu khẳng định rằng mọi chiến thắng quân sự, thành tựu khoa học, hoặc thành công kinh tế của I-sơ-ra-ên hiện đại đều là sự ứng nghiệm của Xa-cha-ri 4:6.

Ngược lại, cũng không có cơ sở để dùng câu này làm bằng chứng rằng dân I-sơ-ra-ên không được phép có quân đội, phát triển kinh tế, hoặc sử dụng sức

mạnh để tự vệ.

Bởi vì lời phán "không phải bởi binh lực" không phải là một lệnh cấm chung đối với mọi việc sử dụng sức mạnh. Nó xác định nguồn quyền năng khiến công việc Thiên Chúa giao cho Xô-rô-ba-bên được hoàn thành.

Về phương diện thuộc linh, chúng ta có thể áp dụng nguyên tắc ấy cho dân I-sơ-ra-ên hiện nay:

Dù có sức mạnh quân sự, khoa học, công nghệ, và kinh tế đến đâu, các điều ấy vẫn không thể thay thế sự vâng phục Thiên Chúa hoặc tạo nên sự cứu rỗi thuộc linh.

Đây là bài học phù hợp với toàn bộ Thánh Kinh, chứ không phải là lời khẳng định rằng Thiên Chúa chấp thuận hoặc phản đối một chính sách cụ thể của nhà nước I-sơ-ra-ên hiện đại.

3. Sự phục hồi thuộc linh của dân I-sơ-ra-ên

Nếu xét từ Rô-ma 11, Ê-xê-chi-ên 36-37, và Xa-cha-ri 12-13, một chủ đề quan trọng nổi lên là sự phục hồi thuộc linh của dân I-sơ-ra-ên.

Ê-xê-chi-ên 36:26-27 nói đến việc Thiên Chúa ban lòng mới, thần mới, và đặt Thần Ngài trong dân sự để họ bước đi theo các mạng lệnh Ngài.

Ê-xê-chi-ên 37 trình bày khải tượng về những xương khô được sống lại nhờ hơi thở, tức là một hình ảnh gắn liền với quyền năng ban sự sống của Thiên Chúa.

Xa-cha-ri 12:10 nói về sự đổ xuống Linh Ân Điển và Nài Xin, kèm theo sự than khóc và ăn năn.

Các đoạn này có liên hệ rất rõ với nguyên tắc của Xa-cha-ri 4:6: sự phục hồi thuộc linh thật sự đòi hỏi hành động của Thần Thiên Chúa.

Tuy vậy, các truyền thống giải kinh có những cách giải nghĩa khác nhau về sự ứng nghiệm:

- Nhấn mạnh tương lai của dân I-sơ-ra-ên theo huyết thống = Thiên Chúa sẽ thực hiện một sự phục hồi thuộc linh đặc biệt giữa dân I-sơ-ra-ên trong tương lai.
- Nhấn mạnh sự ứng nghiệm trong Đấng Christ và dân giao ước mới = Các lời hứa phục hồi được thực hiện qua Đấng Christ và dân sự được cứu, gồm dân I-sơ-ra-ên và các dân ngoại.

- Quan điểm kết hợp = Sự ứng nghiệm đã bắt đầu qua Đấng Christ nhưng vẫn còn những khía cạnh tương lai liên quan đến dân I-sơ-ra-ên.

Bất kể theo cách giải nghĩa nào, nguyên tắc nền tảng vẫn là: sự cứu rỗi và tái tạo thuộc linh không thể được sản sinh bởi sức mạnh của một dân tộc hoặc một tổ chức loài người.

Đối với con dân Chúa, những người tin rằng Đức Chúa Jesus là Đấng Christ, là Đấng Mê-si-a, điểm này còn được làm sáng tỏ qua Giăng 3:3-8: loài người cần được sinh bởi Đấng Thần Linh để vào Vương Quốc Trời.

VI. Sự Liên Hệ Giữa Xa-cha-ri 4:6 với Chương Trình Cứu Rỗi tTong Đấng Christ

1. Xô-rô-ba-bên và Đấng Christ

Xô-rô-ba-bên thuộc dòng dõi Đa-vít và được nhắc đến trong gia phả của Đức Chúa Jesus Christ (Ma-thi-ơ 1:12-13). Trong lịch sử, ông lãnh đạo việc xây dựng Đền Thờ.

Trong Tân Ước, Đấng Christ được trình bày là nền tảng của Hội Thánh, và Ngài phán rằng Ngài sẽ xây dựng Hội Thánh của Ngài (Ma-thi-ơ 16:18; I Cô-rinh-tô 3:11).

Chúng ta không nên đồng nhất Xô-rô-ba-bên với Đấng Christ trong mọi chi tiết. Tuy nhiên, có một sự tương ứng đáng chú ý:

- Xô-rô-ba-bên được giao nhiệm vụ xây dựng Đền Thờ bằng vật chất.
- Đấng Christ xây dựng cộng đồng thuộc linh của những người thuộc về Ngài là Hội Thánh và cũng chính là Nah2 của Thiên Chúa.

Đền Thờ xưa được xây dựng bằng đá và gỗ. Hội Thánh được mô tả như một nhà thuộc linh, gồm những viên đá sống (I Phi-e-rơ 2:4–5). Sự tương ứng này giúp chúng ta thấy rằng nguyên tắc của Xa-cha-ri 4:6 đặc biệt thích hợp để suy ngẫm về công việc xây dựng Hội Thánh trong thời Tân Ước.

2. Đức Chúa Jesus Christ thực hiện chức vụ trong quyền năng của Thần Thiên Chúa

Lu-ca 4:18 ghi lại lời Đức Chúa Jesus công bố về Thần của Chúa ngự trên Ngài và xức dầu cho Ngài để rao giảng Tin Lành.

Công Vụ Các Sứ Đồ 10:38 cũng trình bày Đức Chúa Jesus được Thiên Chúa xức dầu bằng thánh linh và quyền năng.

3. Hội Thánh tiếp tục làm chứng nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh

Công Vụ Các Sứ Đồ 1:8 là một trong những đoạn Tân Ước liên hệ trực tiếp nhất với Xa-cha-ri 4:6. Đức Chúa Jesus hứa rằng môn đồ sẽ nhận quyền năng khi Đức Thánh Linh giáng trên họ, và họ sẽ trở nên những người làm chứng cho Ngài.

Điều đáng chú ý là Ngài không hứa ban cho họ quân đội, quyền lực chính trị, hoặc nguồn tài chính vô hạn. Ngài hứa ban quyền năng thuộc linh để họ hoàn thành sứ mạng làm chứng.

Đó chính là điểm tương đồng sâu sắc với lời phán dành cho Xô-rô-ba-bên.

VII. Những Điều Cần Tránh Khi Áp Dụng Xa-cha-ri 4:6

Có bốn cách áp dụng cần được xem xét thận trọng.

Thứ nhất, không biến câu này thành lời bảo đảm thành công cho mọi kế hoạch cá nhân. Thiên Chúa hứa Xô-rô-ba-bên sẽ hoàn thành Đền Thờ vì đó là công việc Ngài giao và Ngài đã phán rõ về kết quả. Không thể từ đó suy ra rằng mọi dự án của một tín hữu đều nhất định thành công.

Thứ nhì, không xem sức mạnh, tri thức hoặc tài sản là điều xấu tự bản chất. Các điều ấy có thể là phương tiện hữu ích, nhưng không thể thay thế quyền năng thuộc linh của Thiên Chúa.

Thứ ba, không đồng nhất thánh linh từ Thiên Chúa với những biểu hiện phi thường. Quyền năng thánh linh có thể thể hiện qua sự ăn năn, lòng yêu thương, sự thánh khiết, lòng trung tín, và khả năng chịu khổ vì lẽ thật, chứ không chỉ qua các phép lạ.

Thứ tư, không lấy sự thịnh vượng hoặc chiến thắng của một dân tộc làm bằng chứng tự động về sự chấp thuận của Thiên Chúa. Các tiên tri Cựu Ước thường xuyên nhắc nhở dân I-sơ-ra-ên rằng Thiên Chúa đòi hỏi sự công chính, thương xót, và vâng phục, ngay cả khi dân ấy đang có sức mạnh hoặc đang sống trong Đất Hứa.

VIII. Tổng Kết: Một Nguyên Tắc Xuyên Suốt Cả Cựu Ước và Tân Ước

Trong lịch sử I-sơ-ra-ên, Thiên Chúa bảo đảm công việc tái thiết Đền Thờ dưới sự lãnh đạo của Xô-rô-ba-bên sẽ được hoàn thành bởi sự hành động của Thần Ngài, dù dân sự yếu đuối và gặp nhiều trở ngại.

Trong Hội Thánh, sự sống, sự thánh khiết, sự trưởng thành, và sứ mạng làm chứng của Hội Thánh tùy thuộc vào quyền năng của Đức Thánh Linh, được

thực hiện qua sự vâng phục của con dân Chúa.

Đối với dân I-sơ-ra-ên hiện tại, sức mạnh quốc gia không thể thay thế sự phục hồi thuộc linh. Những lời hứa về sự cứu rỗi và đổi mới loài người phải được suy xét theo toàn bộ khải thị Thánh Kinh, đặc biệt là các lời tiên tri và Rô-ma 9-11.

Một Nhận Định Cuối Cùng

Xa-cha-ri 4:6 không chỉ dạy về sự yếu đuối của loài người so với quyền năng của Thiên Chúa. Câu này còn bày tỏ một chân lý sâu xa hơn:

Điều thuộc về xác thịt không thể tự mình hoàn thành mục đích thuộc linh của Thiên Chúa. Chỉ bởi sự hành động của Thần Ngài mà loài người mới có thể thực hiện công việc thuộc linh theo ý muốn Ngài.

Dân I-sơ-ra-ên thời Xô-rô-ba-bên cần Thần Thiên Chúa để hoàn thành công việc Ngài giao.

Hội Thánh ngày nay cần Thần Thiên Chúa để trở nên thánh sạch và làm chứng cho Đấng Christ.

Dân I-sơ-ra-ên ngày nay cũng cần sự hành động của Thần Thiên Chúa để có được sự phục hồi thuộc linh thật sự.

Nhưng trong cả ba trường hợp, sự hành động của Thần Thiên Chúa không hủy bỏ trách nhiệm của loài người phải ăn năn, tin cậy, vâng phục, và bước đi theo Lời Ngài.

Và đó là lý do Xa-cha-ri 4:6 không nên chỉ được dùng để khích lệ con dân Chúa trong những hoàn cảnh khó khăn. Nó còn là lời nhắc nhở nghiêm túc rằng chúng ta không được lấy phương tiện và sức mạnh của loài người để thay thế sự dẫn dắt của Thần Thiên Chúa.

Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta và thêm sức cho chúng ta. Nguyện tất cả chúng ta đều giữ vững đức tin, trung tín với Chúa cho tới ngày Đấng Christ đến. Nguyện tình yêu, ân điển, và sự thông công từ Ba Ngôi Thiên Chúa: Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh, bao phủ quý ông bà, anh chị em. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
14/11/2026

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào https://server6.kproxy.com/, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: https://thewordtoyou.net/bible, chọn phiên bản "Hiệu Đính".

Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được thêm vào cho đúng ngữ pháp tiếng Việt. Các chữ nằm trong hai dấu { và } là chú thích của người dịch, không có trong nguyên văn của Thánh Kinh. Các chữ nằm trong hai dấu (và) là chú thích của người viết Thánh Kinh. Các chữ nằm trong hai dấu [và] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được thêm vào cho đúng ngữ pháp tiếng Việt. Các chữ nằm trong hai dấu { và } là chú thích của người dịch, không có trong nguyên văn của Thánh Kinh. Các chữ nằm trong hai dấu (và) là chú thích của người viết Thánh Kinh. Các chữ nằm trong [[và]] là đánh dấu chúng không có trong các bản chép tay xưa nhất.

Lời Giới Thiệu về Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012 và Bản Dịch Ngôi Lời:

https://thanhkinhvietngu.net/loi-gioi-thieu-ve-thanh-kinh-viet-ngu-ban-dich-ngoi-loi/